

Реферат

Качук Владислав Игоревич

Украинизация в контексте национальной политики СССР в 1920—1930-е годы XX века

Ключевые слова: Советская украинизация, коренизация, национальная идентичность, УССР.

Актуальность: После распада СССР и обретения Украиной суверенитета и независимости центральное место в государственном строительстве заняла проблема национальной идентичности – процесс взаимосвязанный и взаимообусловленный, ибо нет нации без идентичности. Следует отметить, что в Советской Украине украинизация стала региональной формой коренизации, также как и в Советской Беларуси белорусизация стала формой коренизации. Поэтому изучение и обобщение истории украинизации и белорусизации – одна из актуальных задач украинской и белорусской историографии.

Цель дипломной работы: Цель дипломной работы состоит в том, чтобы на основе изучения широкого круга историографии и источников определить сущность и этапы в реализации политики украинизации, рассмотреть особенности и тенденции в строительстве нации и национальной идентичности в Украинской ССР в 1920—1930-е гг.

Объект исследования. Общественно-политическая жизнь в УССР в 1920—1930-е гг.

Предмет исследования. Советская украинизация 1920—1930-х гг.

Основные положения, выносимые на защиту.

1) Основной причиной украинизации было стремление украинцев к собственному независимому государству, к укреплению национальной идентичности: развития исторических знаний, языка, культуры.

2) Важнейшей формой украинизации стало строительство украинской школы, коренизации органов власти, армии и комсомола. Внутриполитическая борьба оказывала значительное влияние на темпы проведения политики украинизации.

РЭФЕРАТ

Качука Уладзіслава Ігаравіча

Тэма: Украінізацыя ў кантэксце нацыянальнай палітыкі СССР у 1920-1930-я гады XX стагоддзя.

Ключавыя словы: Савецкая ўкраінізацыя, карэнізацыя, нацыянальная ідэнтычнасць.

Актуальнасць: Пасля распаду СССР і атрымання Украінай суверэнітэта і незалежнасці галоўнае месца ў дзяржаўным будаўніцтве заняла праблема нацыянальнай ідэнтычнасці – працэс узаемазвязаны і ўзаемаабумоўлены, бо няма нацыі без ідэнтычнасці. Варта адзначыць, што ў Савецкай Украіне ўкраінізацыя стала рэгіянальнай формай карэнізацыі, таксама як і ў Савецкай Беларусі беларусізацыя стала формай карэнізацыі.

Таму вывучэнне і абагульненне гісторыі ўкраінізацыі і беларусізацыі – адна з актуальных задач украінскай і беларускай гістарыяграфіі.

Мэта: Мэта дыпломнай працы ў тым, каб на падставе вывучэння шырокага кола гістарыяграфіі і крыніц вызначыць сутнасць і этапы ў рэальзацыі палітыкі ўкраінізацыі, разгледзець асаблівасці і тэндэнцыі ў будаўніцтве нацыі і нацыянальнай ідэнтычнасці ва ў Украінскай ССР у 1920—1930-я гг.

Аб’ект даследавання: Грамадска-палітычнае жыццё ў УССР у 1920—1930-я гг.

Прадмет даследавання: Савецкая ўкраінізацыя 1920—1930 гг.

Палажэнні, якія выносяцца на абарону:

1) Асноўнай прычынай ўкраінізацыі было імкненне ўкраінцаў да ўласнай незалежнай дзяржавы, да ўмацавання нацыянальнай ідэнтычнасці: развіцця гістарычных ведаў, мовы, культуры.

2) Найважнейшай формай ўкраінізацыі стала будаўніцтва ўкраінскай школы, карэнізацыі органаў улады, арміі і камсамола. Унутрыпалітычная барацьба аказвала значны ўплыў на тэмпы правядзення палітыкі ўкраінізацыі.

ABSTRACT

Kachuk Vladislav

Ukrainization in the context of the national policy of the USSR in the 1920s – 1930s of the 20th century.

Keywords: Soviet Ukrainization, korenizatsiya, national identity.

Relevance: After the dissolution of the USSR and Ukraine's gaining sovereignty and independence, the problem of national identity occupied a central place in state-building - an interrelated and interdependent process, because there is no nation without identity. It should be noted that in Soviet Ukraine, Ukrainization became a regional form of indigenization, just as in Soviet Belarus, Belarusization became a form of indigenization. Therefore, the study and synthesis of the history of Ukrainization and Belarusization is one of the urgent tasks of Ukrainian and Belarusian historiography.

The purpose of the work: The purpose of the thesis is based on a study of a wide range of historiography and sources to determine the essence and stages in the implementation of the policy of Ukrainization, to consider the features and trends in the construction of a nation and national identity in the Ukrainian SSR in 1920—1930s.

The object of this work: Social and political life in the USSR in the 1920s — 1930s.

The subject of this research: Soviet Ukrainization of the 1920s and 1930s.

The main positions for the defense:

1) The main cause of Ukrainization was the desire of Ukrainians to their own independent State, for the strengthening of national identity: development of historical knowledge, language and culture.

2) The most important form of Ukrainization was the construction of the Ukrainian school, indigenization authorities, the army and the Komsomol. Internal political struggle had a significant impact on the pace of Ukrainization policy.